

מסורת הש"ס

(א) [ערוכין מ' וט"ז],
(ב) [נדרים כה. וט"ז ועין
מד"ס עב. א] (ג) [לעיל ד' י'
(ד) [ערוכין סב. א] (ה) [ז'ל
במגילה (דף יט.)] (ו) [וע"ע
מ"ס' מגילה יז. ד"ה חולין].

תורה אור השלם

1. לא תקלל חרש ולפני
עור לא תתן מכשול
ויראת מפלאתך אני יי'
ויקרא יד יט

גליון הש"ס

גמ' איכסוף. גיטין עו
ע"ב צ"מ ז' ע"א: שם
לא היו דברים מעולם.
ערוכין מ' ע"א ועין
מוספות יבמות לה ע"ב
ד"ה דכ"ט נדה כד ע"א
מוס' ד"ה אר"פ. צ"ב קנד
ע"ב מ"ה"ס ברכ. בברכות ד
ע"ב מ"ה"ס אלא:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה אלא וכו'
בשופות לברטנא ויטל:
(ב) ד"ה אן וכו'
להתאספן שם עובדי
דרכים ועמלן: (ג) וחס'
ד"ה חולין וכו' נמי ביבול
ליות אסור:

מוסף רש"י

אלא מהא ליכא
למשמע מינה. דודאי
מתני' לאו כולה דוקא. אלא
חדא מנייהו דוקא. וא
רישא או סיפא. ומלא ארץ
האזן ואלו ידעין כי
מנייהו דוקא דנמנר מניה
(שבת קכ"א).

חר"י על לפני אירייה
שחשודין על הרביעה.
ויאמר משום לפי ענין
מתן מכשול דמי נלגטו
על הנביעה כ"י (לעיל ד:).

רבינו חננאל

הנהו מוריקא דעובד
כוכבים מלקט ונקט
בשבתא וישראל נקט
בחד בשבתא אתו לקמיה
דרבא שרא להו ואותביה
רבינא ישראל ועובד
כוכבים שקיבול שיה
בשופות לא יאמר ישראל
לעובד כוכבים טול חלקך
אתה בשבת ואני חלקי
בחול ואם התנו מעיקרא
על מנת שיום השבת
לעובד כוכבים ויום אחד
בשבת לישראל שרי ואם
באו להשכון פ"י שיאמר
אחד לחבירו לקחת אתה
בשבת כן וכן כספיה ואני
לא לקחתי בחול אלא
פחות מרוב י"ז (א) וכן אלא
העובד כוכבים
לישראל כענין הוה אסור
ואינו מותר אלא אם התנו
מעיקרא מה שידרן
בשבת הרי הוה לעובד
כוכבים בין רב בין מעט
וכן בחול לישראל.
איכסוף רבא לסוף איגלא
מילתא דהתנו מעיקרא הו
ושפיר שרא להו רבא. רב
גביה מבי כתיב אסור
שוליא דערלה הוה עובד

אריסותא לר"ש בן אלעזר לים ליה. והאי דנקט כותי דמשמע הא
עובד כוכבים שרי לאו טעמא משום אריסותא אלא משום דאמרינן
ליה לא תעשה זה מלאכה בשבת ונ"מ: אי הכי דכותי יעשה
זה מלאכה בחולו של מועד: מאי איריא. דקמני גבי כותי מפני
שנקראת על שמו: **סיופוק** ליה. דבלא
חשד נמי איכא משום לפני עור
וכותי גר הוא ומצווה על המצות
בישראל ולא דמי לעובד כוכבים
העושה מלאכה בשבת שהעובדי
כוכבים לא הוזהרו עליה: **מוריקאי**.
זורעי גנות כרכום: **נקיט בשבתא**.
לחרוש לזרוע ולקצור: **שקיבולו**
שדה. דבאריסותא מנעיה צ"ב ומשקיבולו
הוטלה על שניהם לעסוק זה ביחד:
לא יאמר ישראל טול אסא חלקך
בשבת. לפי שנעשה שלוחו על חלי
היום המוטל עליו: **ואס הפנו**
מסחילה. קודם שהוטלה עליו:
מוסר. דהא לא קיבל עליה ישראל
עבודה בשבת ואין העובד כוכבים
שלוחו: **ואס נאל להשכון**. לאו
אהתנו מתחלה קלא אלא מילתא
בזמנא נפשה היא כלומר אס קיבלו
סתם ועשו סתם ועייל העובד כוכבים
בשבת ישראל בחול ולא זווייה ישראל
ובאו להשכון לאחר זמן לומר כמה
ימי שבת נטלת אמה ואני אטול
כנגדן ימי החול: **אסור**. דשכר שבת
הוא נוטל דגלי דעתו לעובד כוכבים
שלוחו היה: **רב גביהם מני כסיל**
אמר. לאו הכי הוה עובדא: אלא
ספילי דערלה הוה. ישראל ועובד
כוכבים קיבלו שדה בשופות
(א) ונוטעה ויטלו החלי בין שניהם
ונתעסק עובד כוכבים כל כרכו שני
ערלה ואכלן ישראל קבל ג' שנים
אחרות כנגדן ואכלן: **שרא להו**.
דהיתר גמור הוה דהא אע"ג
דקיבולו יחד לכתחילה ואמר לו
ישראל היה אמה עובד ג' שנים
הללו ואני ג' אחריהם אין כאן
איסור שליחות דהא ישראל נמי

שרי לעובדה ואי משום אכילה שישאל אכול כנגדן ונמלא נהנה
מפירות ערלה שמכרן אין זה נהנה שכן המשפט שנה
שזה עובד הוה ארול: **ואס אומיה רבינא**. וא"כ מאי מיוצא
גבי שבת איסור שליחות במלאכה מה שאין כן בערלה: **לפיועא**
סייעיה. מדקמני התנו לכתחילה מותר אלא כי ליכא איסור
שליחות במלאכה שרי ואע"ג דמטיא הנאה לישראל וה"ה לערלה:
סתמא מאי. שקיבלו סתם ועשו סתם עובד כוכבים בשבת
וישראל בחד בשבת ולא אמר ישראל מעולם טול אמה את השבת
ואני בחול מהו לחלוק סתם בשוה ולא זיכיר ישראל את השבת:
אס נאל להשכון. הזכיר לו ישראל של שבת בזהוה חלוקה וגלי
דעמיה דשלוחיה הוה: **הא סתמא**. דאף בשבת חלוקה סתם מותר:

חר"י על לפני אירייה
אין מעמידין בהמה בפונדקאות. שעושין להתאספן (א) עובדי דרכים
שם ומעלים שכר לצעלים: **שחשודין על הרביעה**. וזני
נח נאסרו זה [אנדרין נח]. דכתיב (נבאלים ג) והיו לצער אחד ילאו
בהמה חיה ועוף ויש כאן לפני עור לא תתן מכשול [ויקרא יט: גמ']
רובע

לומר טול אמה חלקך כ"י אלא אם כן התנו מתחלה קודם שלקחוהו
לקבל המזבז מן העובד כוכבים ולחזור ולהלוות ולהתנות מתחלה מיהו
צרכות העובד כוכבים ושכר התנור הוא לישראל מרצית שהעובד כוכבים נותן לו ואין הישראל קונה חלק בתנור דדוקא נקט לקחו.
העמק מלשון רבינו יהודה: **ר"ש** אם התנו מתחלה מותר הא סתמא אסור. וא"ת לידוק מרישא וי"ל דליכא למימר דה"ה סתמא
אלא משום דבעי למימני סיפא ואם התנו מתחלה מותר אף על פי שהתנה לו כן בפירוש: **ואם באו לחשבונו אסור הא סתמא שרי**.
וא"ת לימא דה"ק אס נאל להשכון אסור אפי' התנו מתחלה וי"ל דס"ל דודאי אס התנו מתחלה מותר בכל ענין:

חר"י על לפני אירייה

אין מעמידין בהמה בפונדקאות ש"ל עובדי כוכבים. ותניא בגמ' אין מוסרין בהמה לרועה שלהם ואין לומר כדאמר רב לעיל בפ"ק (דף ד:): מקום שהתירו
למכור החירו ליחד דהא לא קם האי מילתא דאף רב הדר ביה אלא אומר ר"ת דסמכין אהא דמשני ר' פדת בגמ' (דף כג.) דמוקי מתני'
כר"א דחייש לרביעה וברייתא דלוקחין מהן בהמה לקרבן דלא חיישי לרביעה כרבנן ואנן קיימין כרבנן ואע"ג דרבינא שיהי סוף
הוראה פליג עליה ושני שנויא אחרינא מ"מ נראה דדרי ר' פדת עיקר חדא מהדקדים דברי רבינא לדבריו דהא רבי פדת קודם
לרבינא ימים רבים שהיה בנו של ר"א כדאמרינן בפ"ק דברכות (דף יא:) וכן אורי ל"י ר"א לר' פדת בריה וגם היה חברו של ר' זירא
כדאמר בפ"ק דנדה (דף ה.) א"ר זירא לר' פדת חזי דמינך ומאבדן קשריתו קטפא לעלמא ואותו ר"א אביו הי' תלמידו של ר' יוחנן
ועוד דבשל סופרים קי"ל דהלך אחר המיקל ואע"ג דסתם מתני' דאין מעמידין מתוקמא כר"א מ"מ לית הלכתא כוותיה כיון שיש מחלוקת
במסקנת פרה (פ"ב מ"ה) ובתרי מסכתא לכ"ע אין סדר:

לפני אירייה פרק ראשון עבודה זרה כב.

אי הכי תיפוק ד"ה משום לפני עור. הקשה הר"י אמאי קאמר
א"ה דאמלתי דר"ש בן אלעזר גופיה היה יכול להקשות
תיפוק ליה משום לפני עור ופ"י הר"ר אלתן בשלמא אי אמרת
דכותי נקט לרצותא וה"ה עובד כוכבים נחא דנקט טעמא דנקראת
על שמו דשייך בתרומיהו אלא אי
אמרת דנקט כותי דוקא א"כ תיפוק
ליה משום לפני עור:

תיפוק ד"ה משום לפני עור.
אליבא דרשב"א פריך
דאית ליה כותים גרי אמת הן
בפ"ק דחולין (דף ו.) גבי הה"ל
דר"ש דשעריה לר"מ למוזן חממא
מצי כותאי ומכאן יש להציא ראייה
למה שפירש ר"ת דשייך למימר לפני
עור אף צמדי דלית ביה איסורא
אלא דרבנן דהא מלאכה דמ"ה
אינה אסורה אלא מדרבנן כדפירש
ר"ת (א) (במ"ק דף ג:) וראיה נמי
מדלעיל (דף טו:) דאסור למכור
לישראל החשוד למכור לעובד
כוכבים אע"ג דליכא איסורא אלא
דרבנן אצל הר"ר אלתן הקשה
לפרי"ט שפירש דמלאכה דמ"ה
אינה אסורה מן המורה מדאמר בפ'
מי שהפך (מ"ק דף יא:) פתח באצל
וקיים בחול המועד לא מיבעיא
קאמר לא מיבעיא ימי אצלו דאסור
דרבנן אלא אפילו ח"ה דאסור
לאורייתא כ"י ומפרי"ט דקרי ליה
לאורייתא כ"י שיש לה אסמכתא
מן המורה בפ"ק דתגינה (דף יח.)
לאפוקי אצל שאין לו אסמכתא אלא
מדברי קבלה דכתיב והפכתי חגים
לאצל אי"ז ח"ה יש לו עיקר מן
המורה דאיכא למיגזר אטו י"ט א:

חדא משום לפני עור. נראה
דמה"ל טעמא נמי (א) להיות
אסור כשקבל שדה בשופות:
לא יאמר לו ישראל לעובד כוכבים
ב'ו. מעשה כך היה צימי רבינו
חס שגבה ישראל אחד בחובו תנור
אחד מעובד כוכבים והיה לו לאופה

המסיק התנור חלקו בתנור והיה לו ליהודי ליטול כך וכך ימים
בחלקו ולאופה כמו כן כך וכך ולא התנו מתחלה זה לזה טול אמה
חלקך בשבת ואני חלקי בחול והיה ר"י ר"ל דמותר דלא דמי לשדה
דהכא דגבי שדה חלק ישראל משצית אף בחול בשבת לעובד
כוכבים טורח זו בשבת אצל בתנור אינו משצית כלל במה שהעובד
כוכבים עושה זו בשבת חוה בחול ואף בלא התנו מתחלה ולא הודה
ר"ת לזה ונראה לו דאין לחלק בין תנור לשדה דאע"פ שאינו משצית
במלאכה בשבת מ"מ הוי כאילו מעמיד פועל בידים ונראה להר"ר
אלחנן דבתנור אפי' התנו מתחלה לא יועיל כיון שכל התנור של
ישראל הוא וה"ל כמשכיר תנורו בשבת ואומר לעובד כוכבים
טול שכר תנורי בשבת כשמתקינו לי בחול ולא דמי לישראל עובד
כוכבים שלקחו שדה בשופות שיש לעובד כוכבים חלק בגוף
הקרקע וגם ר"י חזר בו והציא ראייה לדברי ר"ת דאין חילוק בין
תנור לשדה דהא מרחץ כתנור דמי ובתוספתא דמסכת דמאי [פ"א]
מליא ישראל ועובד כוכבים שלקחו שדה ומרחץ בשופות לא יאמר
לו ישראל לעובד כוכבים כ"י קצרו של דבר בין כרם בין שדה בין
מרחץ או תנור אם לקחו ישראל עובד כוכבים בשופות אסור
לומר טול אמה חלקך כ"י אלא אם כן התנו מתחלה קודם שלקחוהו
לקבל המזבז מן העובד כוכבים ולחזור ולהלוות ולהתנות מתחלה מיהו
צרכות העובד כוכבים ושכר התנור הוא לישראל מרצית שהעובד כוכבים נותן לו ואין הישראל קונה חלק בתנור דדוקא נקט לקחו.
העמק מלשון רבינו יהודה: **ר"ש** אם התנו מתחלה מותר הא סתמא אסור. וא"ת לידוק מרישא וי"ל דליכא למימר דה"ה סתמא
אלא משום דבעי למימני סיפא ואם התנו מתחלה מותר אף על פי שהתנה לו כן בפירוש: **ואם באו לחשבונו אסור הא סתמא שרי**.
וא"ת לימא דה"ק אס נאל להשכון אסור אפי' התנו מתחלה וי"ל דס"ל דודאי אס התנו מתחלה מותר בכל ענין:

אין מעמידין בהמה בפונדקאות ש"ל עובדי כוכבים. ותניא בגמ' אין מוסרין בהמה לרועה שלהם ואין לומר כדאמר רב לעיל בפ"ק (דף ד:): מקום שהתירו
למכור החירו ליחד דהא לא קם האי מילתא דאף רב הדר ביה אלא אומר ר"ת דסמכין אהא דמשני ר' פדת בגמ' (דף כג.) דמוקי מתני'
כר"א דחייש לרביעה וברייתא דלוקחין מהן בהמה לקרבן דלא חיישי לרביעה כרבנן ואנן קיימין כרבנן ואע"ג דרבינא שיהי סוף
הוראה פליג עליה ושני שנויא אחרינא מ"מ נראה דדרי ר' פדת עיקר חדא מהדקדים דברי רבינא לדבריו דהא רבי פדת קודם
לרבינא ימים רבים שהיה בנו של ר"א כדאמרינן בפ"ק דברכות (דף יא:) וכן אורי ל"י ר"א לר' פדת בריה וגם היה חברו של ר' זירא
כדאמר בפ"ק דנדה (דף ה.) א"ר זירא לר' פדת חזי דמינך ומאבדן קשריתו קטפא לעלמא ואותו ר"א אביו הי' תלמידו של ר' יוחנן
ועוד דבשל סופרים קי"ל דהלך אחר המיקל ואע"ג דסתם מתני' דאין מעמידין מתוקמא כר"א מ"מ לית הלכתא כוותיה כיון שיש מחלוקת
במסקנת פרה (פ"ב מ"ה) ובתרי מסכתא לכ"ע אין סדר:

המסיק התנור חלקו בתנור והיה לו ליהודי ליטול כך וכך ימים
בחלקו ולאופה כמו כן כך וכך ולא התנו מתחלה זה לזה טול אמה
חלקך בשבת ואני חלקי בחול והיה ר"י ר"ל דמותר דלא דמי לשדה
דהכא דגבי שדה חלק ישראל משצית אף בחול בשבת לעובד
כוכבים טורח זו בשבת אצל בתנור אינו משצית כלל במה שהעובד
כוכבים עושה זו בשבת חוה בחול ואף בלא התנו מתחלה ולא הודה
ר"ת לזה ונראה לו דאין לחלק בין תנור לשדה דאע"פ שאינו משצית
במלאכה בשבת מ"מ הוי כאילו מעמיד פועל בידים ונראה להר"ר
אלחנן דבתנור אפי' התנו מתחלה לא יועיל כיון שכל התנור של
ישראל הוא וה"ל כמשכיר תנורו בשבת ואומר לעובד כוכבים
טול שכר תנורי בשבת כשמתקינו לי בחול ולא דמי לישראל עובד
כוכבים שלקחו שדה בשופות שיש לעובד כוכבים חלק בגוף
הקרקע וגם ר"י חזר בו והציא ראייה לדברי ר"ת דאין חילוק בין
תנור לשדה דהא מרחץ כתנור דמי ובתוספתא דמסכת דמאי [פ"א]
מליא ישראל ועובד כוכבים שלקחו שדה ומרחץ בשופות לא יאמר
לו ישראל לעובד כוכבים כ"י קצרו של דבר בין כרם בין שדה בין
מרחץ או תנור אם לקחו ישראל עובד כוכבים בשופות אסור
לומר טול אמה חלקך כ"י אלא אם כן התנו מתחלה קודם שלקחוהו
לקבל המזבז מן העובד כוכבים ולחזור ולהלוות ולהתנות מתחלה מיהו
צרכות העובד כוכבים ושכר התנור הוא לישראל מרצית שהעובד כוכבים נותן לו ואין הישראל קונה חלק בתנור דדוקא נקט לקחו.
העמק מלשון רבינו יהודה: **ר"ש** אם התנו מתחלה מותר הא סתמא אסור. וא"ת לידוק מרישא וי"ל דליכא למימר דה"ה סתמא
אלא משום דבעי למימני סיפא ואם התנו מתחלה מותר אף על פי שהתנה לו כן בפירוש: **ואם באו לחשבונו אסור הא סתמא שרי**.
וא"ת לימא דה"ק אס נאל להשכון אסור אפי' התנו מתחלה וי"ל דס"ל דודאי אס התנו מתחלה מותר בכל ענין:

אין מעמידין בהמה בפונדקאות ש"ל עובדי כוכבים. ותניא בגמ' אין מוסרין בהמה לרועה שלהם ואין לומר כדאמר רב לעיל בפ"ק (דף ד:): מקום שהתירו
למכור החירו ליחד דהא לא קם האי מילתא דאף רב הדר ביה אלא אומר ר"ת דסמכין אהא דמשני ר' פדת בגמ' (דף כג.) דמוקי מתני'
כר"א דחייש לרביעה וברייתא דלוקחין מהן בהמה לקרבן דלא חיישי לרביעה כרבנן ואנן קיימין כרבנן ואע"ג דרבינא שיהי סוף
הוראה פליג עליה ושני שנויא אחרינא מ"מ נראה דדרי ר' פדת עיקר חדא מהדקדים דברי רבינא לדבריו דהא רבי פדת קודם
לרבינא ימים רבים שהיה בנו של ר"א כדאמרינן בפ"ק דברכות (דף יא:) וכן אורי ל"י ר"א לר' פדת בריה וגם היה חברו של ר' זירא
כדאמר בפ"ק דנדה (דף ה.) א"ר זירא לר' פדת חזי דמינך ומאבדן קשריתו קטפא לעלמא ואותו ר"א אביו הי' תלמידו של ר' יוחנן
ועוד דבשל סופרים קי"ל דהלך אחר המיקל ואע"ג דסתם מתני' דאין מעמידין מתוקמא כר"א מ"מ לית הלכתא כוותיה כיון שיש מחלוקת
במסקנת פרה (פ"ב מ"ה) ובתרי מסכתא לכ"ע אין סדר:

המסיק התנור חלקו בתנור והיה לו ליהודי ליטול כך וכך ימים
בחלקו ולאופה כמו כן כך וכך ולא התנו מתחלה זה לזה טול אמה
חלקך בשבת ואני חלקי בחול והיה ר"י ר"ל דמותר דלא דמי לשדה
דהכא דגבי שדה חלק ישראל משצית אף בחול בשבת לעובד
כוכבים טורח זו בשבת אצל בתנור אינו משצית כלל במה שהעובד
כוכבים עושה זו בשבת חוה בחול ואף בלא התנו מתחלה ולא הודה
ר"ת לזה ונראה לו דאין לחלק בין תנור לשדה דאע"פ שאינו משצית
במלאכה בשבת מ"מ הוי כאילו מעמיד פועל בידים ונראה להר"ר
אלחנן דבתנור אפי' התנו מתחלה לא יועיל כיון שכל התנור של
ישראל הוא וה"ל כמשכיר תנורו בשבת ואומר לעובד כוכבים
טול שכר תנורי בשבת כשמתקינו לי בחול ולא דמי לישראל עובד
כוכבים שלקחו שדה בשופות שיש לעובד כוכבים חלק בגוף
הקרקע וגם ר"י חזר בו והציא ראייה לדברי ר"ת דאין חילוק בין
תנור לשדה דהא מרחץ כתנור דמי ובתוספתא דמסכת דמאי [פ"א]
מליא ישראל ועובד כוכבים שלקחו שדה ומרחץ בשופות לא יאמר
לו ישראל לעובד כוכבים כ"י קצרו של דבר בין כרם בין שדה בין
מרחץ או תנור אם לקחו ישראל עובד כוכבים בשופות אסור
לומר טול אמה חלקך כ"י אלא אם כן התנו מתחלה קודם שלקחוהו
לקבל המזבז מן העובד כוכבים ולחזור ולהלוות ולהתנות מתחלה מיהו
צרכות העובד כוכבים ושכר התנור הוא לישראל מרצית שהעובד כוכבים נותן לו ואין הישראל קונה חלק בתנור דדוקא נקט לקחו.
העמק מלשון רבינו יהודה: **ר"ש** אם התנו מתחלה מותר הא סתמא אסור. וא"ת לידוק מרישא וי"ל דליכא למימר דה"ה סתמא
אלא משום דבעי למימני סיפא ואם התנו מתחלה מותר אף על פי שהתנה לו כן בפירוש: **ואם באו לחשבונו אסור הא סתמא שרי**.
וא"ת לימא דה"ק אס נאל להשכון אסור אפי' התנו מתחלה וי"ל דס"ל דודאי אס התנו מתחלה מותר בכל ענין:

אין מעמידין בהמה בפונדקאות ש"ל עובדי כוכבים. ותניא בגמ' אין מוסרין בהמה לרועה שלהם ואין לומר כדאמר רב לעיל בפ"ק (דף ד:): מקום שהתירו
למכור החירו ליחד דהא לא קם האי מילתא דאף רב הדר ביה אלא אומר ר"ת דסמכין אהא דמשני ר' פדת בגמ' (דף כג.) דמוקי מתני'
כר"א דחייש לרביעה וברייתא דלוקחין מהן בהמה לקרבן דלא חיישי לרביעה כרבנן ואנן קיימין כרבנן ואע"ג דרבינא שיהי סוף
הוראה פליג עליה ושני שנויא אחרינא מ"מ נראה דדרי ר' פדת עיקר חדא מהדקדים דברי רבינא לדבריו דהא רבי פדת קודם
לרבינא ימים רבים שהיה בנו של ר"א כדאמרינן בפ"ק דברכות (דף יא:) וכן אורי ל"י ר"א לר' פדת בריה וגם היה חברו של ר' זירא
כדאמר בפ"ק דנדה (דף ה.) א"ר זירא לר' פדת חזי דמינך ומאבדן קשריתו קטפא לעלמא ואותו ר"א אביו הי' תלמידו של ר' יוחנן
ועוד דבשל סופרים קי"ל דהלך אחר המיקל ואע"ג דסתם מתני' דאין מעמידין מתוקמא כר"א מ"מ לית הלכתא כוותיה כיון שיש מחלוקת
במסקנת פרה (פ"ב מ"ה) ובתרי מסכתא לכ"ע אין סדר:

המסיק התנור חלקו בתנור והיה לו ליהודי ליטול כך וכך ימים
בחלקו ולאופה כמו כן כך וכך ולא התנו מתחלה זה לזה טול אמה
חלקך בשבת ואני חלקי בחול והיה ר"י ר"ל דמותר דלא דמי לשדה
דהכא דגבי שדה חלק ישראל משצית אף בחול בשבת לעובד
כוכבים טורח זו בשבת אצל בתנור אינו משצית כלל במה שהעובד
כוכבים עושה זו בשבת חוה בחול ואף בלא התנו מתחלה ולא הודה
ר"ת לזה ונראה לו דאין לחלק בין תנור לשדה דאע"פ שאינו משצית
במלאכה בשבת מ"מ הוי כאילו מעמיד פועל בידים ונראה להר"ר
אלחנן דבתנור אפי' התנו מתחלה לא יועיל כיון שכל התנור של
ישראל הוא וה"ל כמשכיר תנורו בשבת ואומר לעובד כוכבים
טול שכר תנורי בשבת כשמתקינו לי בחול ולא דמי לישראל עובד
כוכבים שלקחו שדה בשופות שיש לעובד כוכבים חלק בגוף
הקרקע וגם ר"י חזר בו והציא ראייה לדברי ר"ת דאין חילוק בין
תנור לשדה דהא מרחץ כתנור דמי ובתוספתא דמסכת דמאי [פ"א]
מליא ישראל ועובד כוכבים שלקחו שדה ומרחץ בשופות לא יאמר
לו ישראל לעובד כוכבים כ"י קצרו של דבר בין כרם בין שדה בין
מרחץ או תנור אם לקחו ישראל עובד כוכבים בשופות אסור
לומר טול אמה חלקך כ"י אלא אם כן התנו מתחלה קודם שלקחוהו
לקבל המזבז מן העובד כוכבים ולחזור ולהלוות ולהתנות מתחלה מיהו
צרכות העובד כוכבים ושכר התנור הוא לישראל מרצית שהעובד כוכבים נותן לו ואין הישראל קונה חלק בתנור דדוקא נקט לקחו.
העמק מלשון רבינו יהודה: **ר"ש** אם התנו מתחלה מותר הא סתמא אסור. וא"ת לידוק מרישא וי"ל דליכא למימר דה"ה סתמא
אלא משום דבעי למימני סיפא ואם התנו מתחלה מותר אף על פי שהתנה לו כן בפירוש: **ואם באו לחשבונו אסור הא סתמא שרי**.
וא"ת לימא דה"ק אס נאל להשכון אסור אפי' התנו מתחלה וי"ל דס"ל דודאי אס התנו מתחלה מותר בכל ענין:

ורמניה

עין משפט
נר מצוה

ק"ב א מ"י פ"ו מהל'
שבת הל"ז ח סמג
עשין קט טו"ש"ע א"ח ס'
רמב"ם ספ"ק א:
ק"ב ב מ"י פ"י מהל'
מאכלות אסורות
הלכה יד ועיין בהשגות
ובכ"מ טו"ש"ע י"ד ס' רלד
ספ"ק יג:

ק"ב ג מ"י פ"ו מהל'
שבת הלכה ח סמג
עשין קט טו"ש"ע א"ח ס'
רמב"ם ספ"ק ב:
א ד מ"י פ"ב מהל'
איסורי ביאה הל' ה
סמג לאון קטו טו"ש"ע י"ד
ס' קנ"ג ספ"ק א:
ב ה מ"י שם הלכה ד
סמג שם טו"ש"ע שם
ספ"ק ד טו"ש"ע א"ח ס' ס'
כב ספ"ק ג:

ג ו מ"י פ"ב מהל' רמב'
הל' ז סמג עשין מט
טו"ש"ע י"ד ס' קנ"ג ספ"ק
ב:
רבינו חננאל (המשך)
כוכבים אכל שני ערלה
וישראל אכל שני דהיתרא
כו. איבעיא להו אם התנו
מעיקרא מותר סתמא מאי
ולא איפשטא ועבדי' ביה
לחומרא דאיסורא
דאורייתא היא: (ג) וירושל'
הל' ב במקום שהנהגו למכור
מוכרין לתן אפי' בית דירה
ומשכירין לתן אפילו בית
דירה ב' בון בשם רבנן
התמן זאת אומרת שיה
התנוה על אם הדרך אסור
להשכירה לעובד כוכבים
מפני שנקראת על שמו
ועובד כוכבים עושה בה
מלאכה בשבתות ור"ט:
בתוספתא שאלו לר'
יהושע מהו שיהא אדם
את בנו חבמת ויזיית אמר
לתן צאו וראו איזו שעה
אינה לא מן היום ולא מן
הלילה שהיום והלילה
חייב בהיוון תורה שגא'
והיונת ב' ויזום וליילה.
תוספתא לא יטייל ישראל
עם שיירא בתרפות אפי'
לצאת אפי' מקדים ואפי'
מחשיר ואפי' מתיירא
מפני ליטטים מפני רוח
רעה חיה רעה שגא' לא
תלכו אחרי אלהים אחרים
(ו) אלעזר (בר) [בנו ש"ר]
ויס' הגלילי אומר אם
ראית רשע יוצא לדרך
התרחק ממנו ג' ימים כי
מלאכי בחלה יוצאין עמו
שגא' הפך עליו רשע
ורשען יעמד על ימיו וכן
אם ראתי צדיק יוצא לדרך
צא עמו כי מלאכי שלום
עמו שגא' כי מלאכי ציוה
לך לשמור בכל דרכיך:
חר"י על לפני
אירייה:
אין מעמידין בהמה
בפונדקאות ש"ל עובדי
כוכבים מפני שהן חשודין
על הרביעה. איני והתנן